beleefd, kon ik eerst aan mijn werken en gereedmaken beginnen.
Het gereedkomen en al die gebeurtenissen beteekende kracht en
het bewustzijn van Vader Taiti.
Nu ik dit alles overdacht, kreeg ik weer nieuwe gedachten, die
mij zeiden, hoe ik mijn weg moest vervolgen. Van verre werden
mij die gevoelens toegezonden. Het wonderlijke daarvan was,
dat mijn wegen werden geleid. Men wist van al deze gebeurtenissen
af, een onfeilbare werking dreef mij daarheen. Ik was
op weg naar Isis, daar zou ik nieuwe waarheden en geheimen
leeren kennen. En daarvan had mijn Moeder gesproken. Als de
Goden met mij waren en het licht in mij was, zou ik alles mogen
weten. En het licht had ik reeds ontvangen. Daarom versnelde
ik mijn vaart door de ruimte en vloog Isis tegemoet. De kracht
van mijn vleugelen en het snelle voortgaan kwam door de concentratie
van mijzelf.
Mijn Vader en Moeder.
Het licht, dat gevoel beteekende en in mij lag, wees mij nu den
weg. Zoo ging ik verder, naderde Isis en betrad ik de tuinen van
Ardaty. Het gevoel om af te dalen overheerschte al mijn andere
gevoelens. Er waren tuinen, die daar beneden waren aangelegd
en tot het geheimzinnige Isis behoorden. Dectar had ze mij getoond.
Daarin stond een klein huisje, waarin Ardaty zijn kruiden
kweekte. Lang bedacht ik mij niet en daalde in deze mystieke
tuinen af. Dectar had mij hiervan verteld. In deze tuinen leefden
de natuurschatten van Isis. De wonderbaarlijkste kruiden waren
hier aanwezig, maar alleen de Hoogepriesters vertoefden in dit
natuurlijke, doch helaas vergiftigde paradijs.
Ardaty kende al die kruiden, zijn meesterschap was in den geheelen
omtrek bekend. Aan de plant, de geur en de soort,
stelde hij de kracht van het natuurgif vast en daarin was hij
onfeilbaar. Voor Ardaty was dit een natuurlijke begaafdheid.
Zijn reukorganen waren in hoogsten graad ontwikkeld.
Op mijn tocht ontmoette ik schimmen en deze wezens behoorden
tot Isis. Het waren zielen, menschelijke wezens, die hier eens
201

On Thu, Aug 6, 2026 at 11:20 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
U bent veranderd, waardoor u zich ruimer kunt bewegen;
alles is, zooals men zich innerlijk voelt.”
De natuur was zooals men den zomer op aarde kent, zacht,
met een klaren blauwen hemel met enkele sneeuwwitte wolken,
maar dan in den morgen, als het nog zoo heerlijk droomerig
is, als de natuur zingt en alles je toelacht. Zóó is de
eerste sfeer. Hier zou alles zoo blijven, geen schaduw zou het
licht verduisteren. Ik had mijn eerste geestelijke afstemming
bereikt!

On Thu, Aug 6, 2026 at 11:16 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
als of je kleding aan heb van de eerste sfeer in die warmte van het licht

On Thu, Aug 6, 2026 at 11:15 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
eerste sfeer zon in helderblauw hemel bloemen vogels zingen
bomen in zon gloed landschap
als of je ge kleding aam krijgt van warmte van eerste sfeer

On Thu, Aug 6, 2026 at 9:22 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
als je een dier wilt hebben

dan een post duif

een vogel

On Thu, Aug 6, 2026 at 9:19 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
,,
als of de weide van de super blauwe natuur boven ons en schoone landstreken

als of het geluid is

On Thu, Aug 6, 2026 at 9:19 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
als of de weide van de super blauwe natuur boven ons en schoone landstreken

On Thu, Aug 6, 2026 at 9:12 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

den gemaakt. Er zullen er bij zijn geweest, die vijftig en honderd
jaren hebben gewacht. Kun je je hun geluk begrijpen?
Lieve menschen, denk hier veel aan, maar denkt vooral aan
uwe eigen afstemming. Ik ontving mijne woning, want „in
mijns Vaders huis is voor iedereen plaats". Met millioenen
menschen zijn we hier tezamen. Eens zal ik mijn eigen geestelijke
woning ontvangen. Nu trokken wij er op uit om de
eerste sfeer met al haar schoone landstreken te bewonderen.
De broeder leerde mij, hoe ik mij in deze afstemming moest
verbinden.
Wij bleven langen tijd in de eerste sfeer, omdat mij veel duidelijk
gemaakt moest worden. Hier doet men ook aan kunst,
maar een kunst, die men niet met die der aarde kan vergelijken.
Hoe schoon is de muziek, die ik hoorde! Alleen
hiermede zou ik een boek kunnen vullen. Ik heb je nog niet
verteld, dat de broeder in de derde sfeer leefde en dat die
sfeer zijne afstemming is. Hoe ver ben ik daarvan nog verwijderd,
maar eens zal ik er ook komen.
Nu brak er een tijd aan, die voor mij niet zoo; prettig was,
daar ik van mijn leermeester moest scheiden. Een andere
taak dan die, waaraan hij zich jaren lang met hart en ziel
had gegeven, was hem opgedragen. De broeder ging naar de
aarde en werd daar de leider van een bekenden kring en
tevens de leider van een aardsch instrument. Je ziet, dat hier
alles geregeld is, dat men maar zoo niet kan doen wat men
zelf wil. Er zijn er, die van zichzelf beweren, dit wel te kunnen,

doch zulke geesten hebben geen geestelijke afstemming.
Ook in de stofwereld leven deze wezens en zijn precies als deze, b.v. zij die zich het mediumschap toeëigenen en het toch niet bezitten. Voel je wat ik bedoel? **Diezelfde media trekken die aan, die aan deze zijde geen licht bezitten en zoo worden de menschen op aarde belogen en bedrogen. Beide party en zijn ongelukkig en zullen dat alles eens hebben goed te maken**.
Wanneer men geestelijke afstemming heeft, is men tevens aan een orde verbonden. Die orde leidt alles, stuurt hen naar de aarde en zij zijn op aarde met duizenden, neen millioenen
245
geesten in verbinding, die allen één doel voor oogen hebben en dat is, om de menschheid uit alle narigheid te verlossen en vooral om hen te overtuigen van een eeuwig voortleven.
Den broeder zou ik later op aarde terugzien. In de eeuwigheid waren wij één en zouden wij één blijven; toch trof mij zijn heengaan diep. Hoe lief had ik hem gekregen. Hij zeide: „Gerhard, zooals je mij lief hebt, voel zoo voor alles wat leeft.” Wat zou ik daarop hebben moeten antwoorden? Geen woord kwam over mijn lippen, maar ik begreep hem. Daarna ging hij heen en nu wachtte ik af wat zou geschieden. Eindelijk, hoe had ik daarnaar verlangd, brak de tijd voor mij aan om naar de aarde te vertrekken. Door hooge geesten, die met den meester Alcar in verbinding staan, werd ik gewaarschuwd mij gereed te maken. Ik was klaar, Jozef en wachtte met ongeduld dien grooten en heerlijken tijd af.

On Thu, Aug 6, 2026 at 9:02 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:

„Dat is toch niet waar?”
„Het is de waarheid, wij spotten hier niet, zooals je weet; dat behoef ik je niet meer te zeggen. U gaat naar uw eigen afstemming.”
Toen vatte ik zijn handen, zag hem in de oogen, maar kon van geluk niets zeggen. De broeder voelde dat wel en gearmd gingen wij verder. O, wat was ik gelukkig! Dan zou ik spoedig naar de aarde kunnen gaan, om dit alles aan Jozef te vertellen. Hoe kon ik God danken! **Op weg naar de eerste sfeer! Ik kon het bijna niet gelooven. Vogels zongen, als verwelkomden zij mij in mijn nieuwe omgeving.** Mijn gelukkende geen grenzen. Naarmate wij vorderden, veranderde alles wat zich in deze afstemming bevond. Eindelijk trad ik de eerste sfeer binnen. Nu begreep ik, dat de mensch zichzelf afsluit, want zij, die in mijn sfeer leefden, konden die blijkbaar nu nog niet verlaten. Wonderlijk vond ik alles.
„Goed gevoeld,” zeide de broeder tot mij, „dit is zeer duidelijk. U bent veranderd, waardoor u zich ruimer kunt bewegen; alles is, zooals men zich innerlijk voelt.”
De natuur was zooals men den zomer op aarde kent, zacht, met een klaren blauwen hemel met enkele sneeuwwitte wolken,

maar dan in den morgen, als het nog zoo heerlijk droomerig
is, als de natuur zingt en alles je toelacht. Zóó is de
eerste sfeer. Hier zou alles zoo blijven, geen schaduw zou het
licht verduisteren. Ik had mijn eerste geestelijke afstemming
bereikt! Vele menschen gingen dezelfde richting uit als wij
en ik begreep, dat ik niet de eenige was, die hier binnentrad.
Aan de grens wachtte mij de eerste verrassing. Mijn Grootvader
kwam mij tegemoet, hij wist reeds lang, dat ik zou
komen. Kun je je voorstellen, Jozef, hoe gelukkig ik was?
Dit geluk ontvangen de moeder en haar kind, de broeder en
zuster en vele andere geliefden. Allen wachten op hen, die
tot God terugkeeren. Dit is voor iedereen bestemd, allen
straalden van geluk en ik zag vele tranen van liefde en weerzien
schreien. Het is voorwaar geen kleine reis, die velen had-
244

On Thu, Aug 6, 2026 at 8:58 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Naar de eerste sfeer.
Voor wij vertrokken zei de broeder tot mij: „Groet hen die
u lief zijn en die u begrijpen, Gerhard, want vooreerst zult
gij hier niet terugkeeren!” Ik deed wat mijn leermeester
wenschte en daarna gingen wij op reis. Rechts van mij ging
de broeder, dien ik lief had zooals een kind zijn vader en
moeder kan liefhebben. Voor mij was hij beide geweest en
altijd zou ik daar dankbaar voor blijven. **Wij wandelden geruimen
tijd, maar plotseling dacht ik, dat de natuur ging
veranderen. Zag ik goed, of verbeeldde ik mij maar wat?**
Maar neen, ik zag groen, werkelijk groen, zooals op aarde.
Hoe verder wij kwamen, hoe meer de natuur en alles wat
er in leefde veranderde.
„Zijn wij hier reeds eerder geweest, broeder?”
„Neen,” zeide hij, „hier waren wij nog niet.”
Verder gaf hij mij geen uitleg. De boomen waren in hun zomerkleed
en ik zag bloemen, die ik in al den tijd, dien ik
hier leefde, niet had gezien. De eene kreet van verwondering
slaakte ik na den andere. „Zie daar, broeder, vogels! Waar
gaan wij heen? Het is hier zoo heel anders dan in mijn sfeer.
Ik heb die lieve diertjes in tijden niet gezien. Droom ik of is
het werkelijkheid? Zeg mij dan toch waarheen wij gaan,
broeder.” Ik zag mijn leermeester aan en wachtte af wat
hij zou zeggen. „Alles verandert, broeder.”
„Luister, Gerhard. Wij zijn op weg naar de eerste sfeer.’’
„Wat zegt u?”
243
„Naar de eerste geestelijke afstemming in den geest.”

On Thu, Aug 6, 2026 at 8:49 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
will meet his soul on the “meadow”.

Jeff post (j.f.post1986@gmail.com)
Draft saved

"O, great God, forgive me my sins and faults. You want me
Forgive everything, yet You cannot, however gladly You would.
want, because we are souls as You are and we return to You. I
Thank you for everything.
Then I felt that I was becoming lighter, "the meadow" faded before
372
my eyes, my consciousness became unconscious, this sacred space
resolved for me, an awesome law came within me and came into effect
and forced me to return to earth

On Thu, Aug 6, 2026 at 8:15 PM Jeff post <j.f.post1986@gmail.com> wrote:
Opper priester of de farao wou mijn vleugels iets verwazen

Gold machine moet lopen en werken om de machine aan te blijven

Op wo 5 aug 2026, 23:48 schreef Jeff post <j.f.post1986@gmail.com>:
Zij zag
achter de dingen en onderging ze als in een droom.

„In mijn droomen zie ik u steeds voor mij. O, Vader Taiti, mijn
meester, waarom hebt u mij geroepen? Weet u, waar ik leef en
waar ik nu ben?"

„Ja, zeker, want in mijn droomen komt hij mij halen.